

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30
0 mm
Evende ganske

Nye Viser,

Den Første.

Fortænt mig et I andre Hyrder, ic.

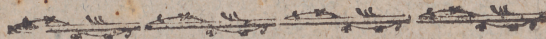
Under sin egen Melodie.

Den Anden.

Er Klage over en Eifers Galskhed.

Kom Venner! hor min Graad, ic.

Med sin egen vakklingende Melodie.

Kiøbenhavn,

Trykt hos L. N. Svares Efterleverste i store
Kannikestrædet No. 39.

1.

Fortank mig ei I andre Hyrder,
Jer Onske dog forgieves er,
Jer Elskov er mig kuns til Byrde,
Jeg ærer, men ei elsker jer,
Dom hvad I vil, det mig ei rører
Mit Hierte alt Filint tilhører.

2.

Kan I hans muntre Spog ei lide,
Nok naar jeg kuns kan lide det,
Det sætter Dyden ei tilside,
Hans Hierte kan ei være slet,
Men om hans Spog kan Daarer ramme,
Det kan jo være jer det samme.

3.

3.
Jeg har saa mange Trostkaab's Prover
Paa denne magelose Ben,
Men hvis I mig den Trost berøver
At være hamnem troe igien,
Jeg kiender alt for vel mit Hierte,
Det Filint forst at eiste lærte.

4.
Jeg i hans Skiod vil mig da legge,
Og lege kielent ud med ham,
Nu med den søde kielne Dagge
Og med Filint og mine Lam,
Og kan jeg ham i Soom kun dyffe,
Da skal jeg vække ham med Kyffe.

5.
Ja min Filint, jeg vil dig flatte,
Og det af evig Gront, en Krands,
Midt udi Krandsen vil jeg sætte,
Filint er min og jeg er hans;
Hvor skuld' Filint blive den værdig,
D var saa sandt kuns Krandsen sær dig.

Den

Den Anden.

I.
Kom Venner! hör min Graad,
Ach Himmel! hör min Klage,
Meddeeler dog et Raad,
Eil mig, som skal fremdrage,
Mit Liv udi den Plage
Jeg fik ved Falskheds Braad,
Jeg til Kierlighed indbildet
Blev bedragen og besnildet,
Falskhed har, Falskhed har med vældig
Haand

Sat mig i Sorgestand.

2. Jeg derfor klager ei,
Som den der skulde meene
Mig Vennelos, ach nei,
Heller at leve eene,
Mig Lykken skal forleene,
At gaae paa Fredens Bei:
Hver i Fred skal mig bestne
Der nu kurrer som en Due,
Falskhed har, Falskhed har med vældig
Haand

Sat mig i Sorgestand.

3.

3. Dog tungt, som Grus og Sand
Monn' det mit Hjerter trykke,
Jeg ikke tie kan
Min Elskovs haarde Lykke:
Jeg lod mig engang trykke
At elske ret en Mand;
Han sig riig paa Fred lod kalde
Mig til Smag paa Ufreds Galde
Falskhed har, Falskhed har med valdig
Haand

Sat mig i Sorgestand.

4. Hvad vil der blive af?
Jeg bleven er bedragen,
Min Blodskabs Hvile: Stab
Er bleven fra mig tagen,
Af det, jeg forst fik Smagen
Paa Modgangs salte Hav,
Hver en Sial maae med mig sukke:
Jeg maae selv til Jorden bukke,
Falskhed har, Falskhed har med valdig
Haand

Sat mig i Sorgestand.

5. Hvad er al Verdens Sotig?
Hvad er Mal-Urrens Beeskhed
Slet intet ligner sig
Den falske Slanges Trækthed
Mod den Utroeskabs Sledskhed,
Som har bedraget mig: Jeg

Jeg kan Falskhed bedst asmale,
Jeg veed bedst derom at tale:
Falskhed har, Falskhed har med valdig
Haand

Sat mig i Sorgestand.

6. Jeg tænkte stadelig
Det Ord stod som en Klippe,
Dg troede aldrig
At Hierlighed kund' glippe,
Dg Anker skulde slippe
Til Hjerter-Stod for mig,
Maatte dog i Sorg fornemme
Lofsters Ord de gik i glemme;
Falskhed har, Falskhed har med valdig
Haand

Sat mig i Sorgestand.

7. Din Troskab veed du Dreng,
Som blant Gudinder vanker,
Jeg aldrig gik til Seng,
At mine Elskovs Tanker
Var jo, som fasted Anker
I Havets grønne Eng,
Men min Lyst i Frydens Grønhed
Blev betagen med falsk Grønhed:
Falskhed har, Falskhed har med valdig
Haand

Sat mig i Sorgestand.

8.

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30
0 .mm
10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30
8. Om jeg derfor doer bort,
Som jeg hver Time tenker,
Da gaar i Graven fort,
Et andre Morder - Lanke
End dine falske Ranke
Mig gjorde Livet kort:
O Ufred skal du ille,
Naar jeg i Fryd skal hoile,
Falskhed har, Falskhed har med valdig
Haand

Sat mig i Sorgestand.

9. Thi jeg tilfulde veed,
Dig alle vil forbande,
Ja din Sambittighed
Du bedst mod dig kan sande,
Du gik et ret til Haande
Med Wgte. Aertlighed:
Lant derpaa nu andre seere,
Ellgt vil et ustraffet vare:
Falskhed har, Falskhed har med valdig
Haand

Sat mig i Sorgestand.

